

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Гл. № 470 КД
Дата 01. 08. 25 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Рег. № 81210.0.14659 екз. № 8
31.07.....2025 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

от Даниел Митов – министър на вътрешните работи

по конституционно дело № 7/2025 г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание чл. 18, ал. 2 от Закона за Конституционния съд изразявам следното становище по конституционно дело № 7/2025 г., образувано по искане на 20-ти касационен състав на Административен съд София-град, с което се оспорва разпоредбата на чл. 79б, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) като противоречаща на чл. 4, ал. 1, чл. 6, ал. 2, чл. 48, ал. 3, чл. 56 и чл. 120 от Конституцията на Република България:

Според административните съдии с посочената разпоредба се нарушава равенството на гражданите пред закона, правото им на защита, както и възможността съдилищата да осъществяват контрол за законност на актовете на административните органи.

Оспорената ал. 2 на чл. 79б от ЗАНН следва да се разглежда като част от цялата разпоредба на чл. 79б от закона. Съгласно чл. 79б, ал. 1 от ЗАНН, ако нарушителят не желае да обжалва наказателното постановление в частта относно наложената глоба, то може да заплати в 14-дневен срок от връчването на му 80 на сто от размера на глобата, освен ако специален закон предвижда намален размер на същата. В ал. 2 законодателят е регламентирал възможността в случаите по ал. 1 наказателното постановление да влезе в сила в частта относно наложената глоба от датата на плащането, като в случай, че нарушителят е обжалвал наказателното постановление и в срока по ал. 1 е заплатил глобата, производството по разглеждане на жалбата в тази част се прекратява на основание чл. 63г. от ЗАНН.

От систематичното тълкуване на цитираните разпоредби се обуславя извода, че те са отнасят до случаи, в които наред с наказанието глоба на нарушителя е наложено друго по вид кумулативно предвидено административно наказание, т. е. винаги се има предвид, че

наказателното постановление има и друга част, която подлежи на самостоятелно обжалване, ако лицето не желае да оспорва глобата и се е възползвал от възможността да я заплати в начален размер.

Нормата на чл. 79б не е императивна. Всеки гражданин, на когото е издадено наказателно постановление, има право да заплати 80% от наложената глоба, като решението го взема абсолютно независимо и без никакъв външен натиск. Това е една правна възможност на санкционираното лице да признае вината си и да понесе по-ниско от предвиденото в закона наказание, като плащането на намален размер на глобата е един вид финансово облекчение за него.

В самото наказателно постановление се отбелязва, че с подписването му лицето декларира, че е запознато с правата по чл. 79б от ЗАНН, като текста изрично посочва, че в този случай нарушителят не желае да обжалва акта.

За разлика от споразумението, регламентирано в чл. 58г от ЗАНН, доброволното плащане на 80 на сто от глобата е още една възможност лицето, извършило административното нарушение, да заплати доброволно в срока на обжалване, като е наясно, че с извършване на плащането наказателното постановление ще влезе в сила. Това действие не следва да се възприема като отказ от обжалване под принуда.

Законодателят е предоставил възможност на нарушителя да обжалва наказателното постановление, когато не е съгласен с вмененото нарушение и наложено наказание – арг. от чл. 59 от ЗАНН. В този смисъл не е налице ограничаване правото на гражданите на достъп до съд.

Изборът на санкционираното лице да се ползва от създадената с чл. 79б правна възможност обвързва наказващия орган да приеме изпълнението в редуциран размер, като законът изрично предвижда, че с влизане в сила на наказателното постановление в тази му част и от датата на погасяване на плащането се погасява правото на жалба, защото на разглеждане и съдебен контрол подлежат само невлезлите в сила актове.

При положение, че е заплатена глобата, то наказателното постановление в тази му част следва да влезе в сила, тъй като извършвайки плащането нарушителят изразява съгласие с вмененото му нарушение, авторството и вината, като си запазва правото да обжалва наказателното постановление в частта на наложеното кумулативно наказание, различно от глобата. Нормата на чл. 79б, ал. 2 от ЗАНН е специална спрямо общата норма на чл. 64 от ЗАНН, регламентираща хипотези, при които наказателното постановление влиза в сила.

Ако се приеме хипотеза, че при заплащане на 80% от наложената глоба наказателното постановление в тази му част би подлежало на съдебен контрол, то това би създавало правна несигурност в обществото.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С оглед на изложените аргументи, считам че искането на 20-ти касационен състав на Административен съд София град, с което , с което се оспорва разпоредбата на чл. 79б, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) като ~~противоречаща~~ на чл. 4, ал. 1, чл. 6, ал. 2, чл. 48, ал. 3, чл. 56 и чл. 120 от Конституцията на ~~Република България~~ е неоснователно.

МИНИСТЪР: |

ДАНИЕЛ МИТОВ